

Latyakos lobogás

már rég nem emelte senki szájához ezt a poharat.

fiókokat húzok ki, melyekben semmi nincs.

tárgyakat teszek odébb, melyeket csak a mozdulat idéz fel

a sokadik nekirugaszkodásra is

csak az örökkévalóságot méri a csuklómra erősített óra.

Ebben a helyzetben kell tovább lépni.

Ebből a helyzetből kell tovább lépni.

Érdemes a platánsoron elindulni.

A fákról is volna mit mondani;

mondatról mondatra

szóról szóra

betűről betűre

lépésről lépésre

ismétlődnek az évgyűrűk.

A poharat az aluljáróba is magammal viszem.

az aluljáró üres

húgyszag, beton, egyetlen neoncső

Shopping Centerbe ágyazott római falak.
négy üres pad
az egyikre leülök
ledobom magamról a durvaszövésű vászontunikát
Emelem poharam.
Felemelem a poharat;
szagosbükköny, repkény, pipacs
szabadszemmel teletűzdelt televíziós vetélkedő
megszívát minket a valóságshow
az árkádon át a csiszolatlan kőkorszakba lépünk
se terrorizmus se vérszerződés se vészfék
A tranzakció a vita hevében beszkenelve,
az árrésen átsurran a láthatár,
fegyveres bandák latolgatják a játékidőt.

A romok LED-fénybe burkolóznak.
A húgyszag fedezékbe vonul
helyette ismét szagosbükköny.
Kanalasmémek szárnyallnak a világhálón.
Zavarosban halásznak, csőrük
még a játékidőn belül az árrést sikeresen szétfeszíti.
A résnyire nyitott ajtón
fegyveres bandák hatolnak a lakásba.
Szétrebbennek a kanalasgémek.

A tranzakcióban sok a sérült,
meglibbenő csipkefüggöny mögött óriási tolongás.
A pénzkiadó automata háttérében
a valóságshow, könnyek, fogadkozás.
Végül mindent elborít a holdfény,
lázad a láthatár;
latyakos lobogás.

indigókék szarkofágok

A tenger közelebb volt mint gondoltuk.
Az öböl hús hajlatainak feszült a víz meg az ég.
Nem gondoltuk, hogy amit partnak hiszünk, az a múlt
és a jelent még nem értük el.
Tengerre szállunk megint.
A víz hullámba zárva
a hullám vízbe zárva.
Színes halak hemzsegnek a mélyben
uszonyuk a víztől elválasztja a fényt.
Mindig azt gondoltuk hogy az öböl vizén
indigókék szarkofágok himbálóznak,
idesodródtak valahonnan, csak úgy,

mikor a valahonnan is elsodródott,
mikor ideért az indigókék, – onnan.

Onnan nem volt visszaút.

Onnan senki nem üzent.

A hang a halak tátogó szájában akadt
a víz a partnak feszült,
a part pedig a víznek.

Minden olyan egyszerű és a csend sem ünnepélyes.

A vízben mégis indigókék szarkofágok ringatóznak,
bennük — — —

Most elállt a szél ha fújt.

Most elhallgattunk ha beszélünk.

Mikor kiértünk a tengerre és mikor kiértünk a partra
sokminden történt.

Szeptember lett hirtelen

a vér vízzé vált

napfoltok jelentek meg a jéghegy csúcsán

tükörképüknek rontottak a halak

Kint volt a víz és kint volt a part is

És vészkijáraton távozott a telihold.

Egymásba zárva hullám és víz,

kint és bent.

A halak uszonya ahogy mozdul

elválaszt

Egyik oldalon a múlt

másik oldalon a jövő

a jelen

indigókék.

Kéz a kézben

Ami enyém az másé.

Ami másé az nem enyém.

Kocsi, gatyá, kutya, baba,

házam, hazám, laptop és levegő

fény és temető,

dombokkal, folyóval tarkított táj,

izmok, idegek, agyvelő,

múlt, jelen és a szebb jövő

kerítés kolbász nélkül

szivárvány színek nélkül

karácsonyfa gyökér nélkül

– kölcsönből mind az enyém.

Ami enyém az másé

ami másé az nem enyém.

A dombok magukba húzódtak.

Ahol folyó volt most part sincs.

Kiürült tájban tollászkodik

a sárgaszemű madár

Kigombolt sliccéből előágaskodik a hiány

Ég nélküli távolba mered

önmagát látja.

Csőréen át szappanbuborék száll;

az első hófehér, a második tűz,

a harmadik fekete, a negyedik fakó

aztán kéz a kézben vörös és zöld

Halak úsznak elő

pikkelyük arany, a csillogás bóvli

tátogó szájukból felharsan az internacionálé.

utána csend.

A madár szól:

Erős állam, kicsi buborék	száraz kenyérhajat
gyenge állam, szép nagy buborék.	– mind bankba teszem.
Ön hol bankol?	Befektetés, hitel, betét, kamat
	pénz termi pénz
A hosszúra nyúlt hallgatás mosolyra fakaszt.	pénz termi hatalom
Magasztaljuk a mocsokkal összekent falat,	Bank bankba teszi;
a résekben lapító rettegést	befektetés, hitel, kamat
a tenyerünkhöz sunyin dörgölöző tétova lebegést	Kéz a kézben
a lábunk között ólalkodó hiányt.	pénz és hatalom
Dicső legyen minden meddő küzdelem	Csak a kezemet figyeljék;
a szüntelen omlás	itt a piros hol a piros
sötétben fuldokló pirkadat	erős állam kis buborék
Dicsőség néked	gyenge állam nagy buborék
hajléktalan pofahúsából zabáló	pénz termi buborék
sárgaszemű madár.	buborék termi pénz
Életem, halálom,	kicsi lépés, nagy lépés,
kerítést kolbászból,	hiteltúllépés, – hatalom.
egy marék földet egy kulacs vizet	hatalom termi hajléktalan
horizonton ívelő szivárványt,	hajléktalan termi hajléktalan
halálos ágyon kimondott utolsó szavakat	nyomor issza alkohol
ciánszennyezett patakot,	csatorna aluljáró ingyenkonyha
anyatejet, levetett gyíkbőrt	ciánszennyezett patak
házat hazát levegőt	vörösizsap multicégek szebb jövő
	dizájnerdrog leépítés elvándorlás

kívül tágasabb

dizájnerdrog leépítés elvándorlás

itt a piros hol a piros

Welcome to the CyberWorld.

A pénzügyi tranzakciókat többféle csatornán keresztül

le lehet bonyolítani.

A legnépszerűbb talán az online bankolás.

Ön kinél bankol?

Kéz a kézben állunk gyökér nélkül.

Ami enyém az másé.

Ami másé az nem enyém.

Kiköltözünk a tájból.

A táj is kiköltözik a tájból.

De tudjuk hol kanyargott az út mikor haza mentünk.

Csendben várunk.

Egy pillanatra megjelent valami, aztán el is tűnt.

Eltűnt de mi maradtunk.

A hosszúra nyúlt hallgatásban elképzeljük

milyen lehetett a táj

mielőtt féreges falták fel a levegőt.

Lipcsey Emőke: költő, 1984 óta Svédországban él. A Göteborgi Egyetemen bölcsész diplomát szerzett, és a számítógép-nyelvészetet is tanult. Rueil-Malmaisonban (Franciaország) középfokú hangverseny orgonista diplomát kapott. Legutóbbi könyvei: *Kés, villa, sms* (Helikon 2010), *taurus blogja* (Helikon, 2011). Jelenleg Elise Ingvarsson svéd költővel Pilinszky verseit fordítja svédre.